

het stimuleren van het innerlijke leven en mogelijk ook het scheppen van enige verwondering omtrent eigen innerlijk leven bij zoveel mogelijk mensen is het mogelijk, al te grote gewelddadigheden in de komende jaren enigszins te voorkomen.

Ik ben in mijn tijd een mysticus en spiritist geweest. Alleen bestond die naam in mijn tijd nog niet zo. Ik heb echter altijd geloofd in een eenheid tussen geest en stof, die voor en in de mens dient te bestaan.

Vanuit het goddelijke openbaart zich steeds weer de kracht, die in elke mens leeft. Maar wij, mensen en ook geesten, moeten door ons wezen aan die krachten gestalte geven.

Wij vormen het verschijnsel dat door de kracht van het goddelijke wordt veroorzaakt. Het is vanuit mijn wereld, dat ik kan bijdragen tot beseffen en verandering in de uwe.

Ik kan misschien enkele dromen veroorzaken, een paar denkbeelden uitspreken of op een andere wijze zo nu en dan iemand konfronteren met de wijze waarop hij werkelijk leeft.

Wanneer de broederschap zegt, dat overdreven sentimentaliteit moet worden bestreden, benader ik deze opdracht met meer aarzeling. Ik kan het besluit zelf echter wel begrijpen: Sentimentaliteit houdt geen geen rekening met feiten of innerlijke erkenningen, maar alleen met emoties.

Een wereld, die door haar emoties bij voortdurend wordt geleid zal zichzelf vernietigen. Dat kan ik goed begrijpen. Maar aan de andere kant kan ik mij er moeilijk in voegen dat een mens menselijk lijden weliswaar zoveel mogelijk moet verhelpen, maar daar waar hij niet helpen kan zich zou moeten afwenden om voort te gaan op eigen weg.

Wanneer een mens in psychische nood is en je kunt hem helpen, zo moet je alles doen wat je kunt om hem te helpen. Maar, zo zeggen de broeders, mensen maken het geholpen worden voor zich tot de werkelijke zin van het leven. Zij weigeren de feiten omtrent eigen bestaan onder ogen te zien, omdat zij menen, dat anderen hen een oplossing verschuldigd zijn. Hen helpen is dwaasheid en betekent een toenemen van hun onafwendbare onmondigheid. Help dus alleen hen, die in de eerste plaats bereid en bekwaam zijn om altans enigszins zichzelf te helpen.

Een harde visie, maar aan de andere kant een visie die, gezien de huidige feiten en de waarschijnlijke ontwikkelingen in de toekomst de enige redelijke en toetreffende kan zijn.

Toen men het geheel van de Wessacbijeenkomst ontleed had heeft men natuurlijk geprobeerd, de gebeurtenissen voor de komende tijd te voren te overzien. En deze gebeurtenissen zijn op zijn minst genomen erg roerig.

Er is een periode van grote onrust op komst. Het is zeer waarschijnlijk, dat ons volgend Wessacfeest gevierd zal worden in een wereld, die overal kolkt van onbegrip en strijd.

Geen wereldoorlog, maar een mensheid, die meer en meer tegen zichzelf verdeeld is geraakt.

De visie die men heeft op de komende ontwikkelingen is er een die mij - daar zij door zeer bekwame entiteiten is gesteld - echter toch met hoop vervult:

Alleen daar, waar het materialisme kan worden teruggedrongen, zodat de mens weer meer zin en begrip vindt voor de innerlijke waarden en alle menselijke eigenschappen als menselijkheid, vriendschap e.d. zal de mensheid zich in de komende tijd verder kunnen ontwikkelen.

Ik citeer nu een van de hoogste leiders van de witte broederschap zo goed mij dit in deze taal mogelijk is en zo letterlijk mogelijk:

De verbondenheid tussen de mensen is onvermijdelijk. Eerst wanneer de mensen zich waarlijk met elkander verbonden weten en tegenstellingen van minder belang gaan achten dan datgene wat hen kan verenigen, zal de nieuwe tijd - ik neem aan dat dit de aquariustijd zal zijn - inderdaad

op aarde vorm en gestalte kunnen krijgen.

Om deze wereld tot een nieuwe opbouw te brengen resten ons echter minder dan 50 jaren. Wanneer wij niet slagen onze taak te vervullen, zal op de wereld een negatieve periode aanbreken, die het geestelijke werk zeer zal bemoeilijken en ook voor de mensheid in de stof niet gunstig is.

Maar wanneer wij gebruik maken van de omstandigheden zoals dezen zich in dit zowel als komende jaren reeds nu aan ons tonen, zo zullen wij in staat zijn de mensheid eindelijk los te weken uit bezetenheid met de materie en door de materie. Want een bezetenheid is het, wanneer de mens zo wordt geobsedeerd door getallen, die hij geld noemt, dat hij het heil van zijn medemensen en zelfs de vrede van eigen ziel aan wil opofferen.

Ik ben mij er van bewust, dat er heel wat jaren zijn verlopen sinds ik uw wereld heb verlaten. Want dat gebeurde reeds in 1772. Toen het najaar kwam is mijn ziel met de wind meegewaaid.

Sindsdien is er op de wereld veel veranderd en niet alle veranderingen kan ik volgen en begrijpen. De bezetenheid van het streven naar steeds verdergaande mechanisatie b.v. kan ik niet vatten. Ik kan ook niet begrijpen waarom de schoonheid van de taal steeds meer ontluisterd schijnt te moeten worden door een in feite overbodige ruwheid. En niet alleen in uw land, maar in bijna alle landen op deze aarde.

Achter al die voor mij onbegrijpelijke en vaak onaanvaardbare ontwikkelingen op de aarde erken ik echter ook in toenemende mate een soort heilig vuur in de mensen. Het is mij overigens duidelijk: men weet nog niet, hoe men dit uiteen zal. De vormen zijn verscheiden en velen weten nog geen raad met de krachten die naar zij gevoelen in henzelve bestaan.

Maar juist op dit gebied zijn volgens mij snelle veranderingen op komst. Want niet het oordeel van medemensen over u, maar de waarheid diep in uzelf is het, waarin gij het licht zult vinden en waaruit gij de krachten zult kunnen putten, die mensen zozeer van node hebben in de komende tijd.

Uw wereld zal zo snel veranderen, dat u er geen raad mee weet. De gevestigde orde van deze dagen is wankel en zal bijna onvermijdelijk gaan vallen.

De verambtelijking van de maatschappij heeft gevoerd tot een ontmenselijking, die de mensen zelf niet eens geheel meer kunnen beseffen of begrijpen. Mensen hebben regel op regel geschapen. Steeds meer heeft men instanties samengevoegd tot enorme constructies, tot een soort corporatie die denkt de mensheid te kunnen besturen.

Gelijktijdig heeft men de vrijwilligheid, de spontaniteit van het medemens zijn bijna vermoord. En daarin komt verandering. Niet altijd op gunstige wijze volgens de nu heersende denkbeelden, dat geef ik toe.

Maar in de mens is een licht. Dat licht moet die mens uitstralen of hij dit wil of niet. Men kan het een tijdlang tijdelijk doven. Tijdelijk kun je de mensen er toe bewegen, hun licht onder een korenmaat te zetten.

Maar je kunt niet werkelijk het licht in de mens veranderen of verdringen, wanneer je nog droomt van het goede, van geluk, van schoonheid dan is dit licht levend in je.

Juist in deze periode met zijn vele verwarringen wordt het innerlijk licht bij steeds meer mensen steeds sterker. Je zult dan als mens moeten zoeken naar de wijze, waarop je dit tot uiting kunt brengen.

Hierbij zal een ieder voor zich een andere weg willen en zelfs moeten gaan. Je zult moeten zoeken ook naar dit licht in en bij anderen. Want alleen wanneer je als mens komt tot een samenwerking juist vanuit deze innerlijkheid, deze kracht, dit licht, kun je waarmaken en vervullen alles waartoe je op aarde geboren bent.

Veel van hetgeen waarin ik in het verleden geloofd heb is voor mij

veranderd. Waarden die ik eens ontkenne heb ik nu moeten erkennen. Zekerheden die ik meende te bezitten zijn soms verwaasd in de enorme vloed van tijd, die de sferen omgeeft.

Maar één ding is mij meer dan ooit duidelijk: de kracht van het Licht eist uiting. Je kunt niet zwijgen en stil zijn. Al is het maar je geest, die je uitzendt om elders het licht te ontdekken of daarop te antwoorden, weerkaatsende het licht, dat je gevonden hebt.

Al is het maar de vaagheid, waarmede je probeert eigen dromen en gevoelens te verbeelden opdat anderen daaraan deel kunnen hebben of is het een omzetten van de vage melodie die je innerlijk hoort door een krampachtig pogen in een uiting, waardoor je medemensen tot luisteren en begrijpen kunt brengen.

Deze zaken zijn voor mij nu onvermijdelijk en noodzakelijk geworden. Het leven in de stof en in de geest is, zonder dat wij dit geheel kunnen beseffen, een beeld van voortdurende verandering.

Steeds weer moeten wij daardoor ons beseffen aanpassen aan de ervaringen, die wij opdoen. Steeds weer moeten wij datgene wat in ons leeft gebruiken als maatstaf voor een wereld, die zich niet meer laat meten in de termen van ons denken.

Het enige wat wij kunnen doen is zo nu en dan stilzitten en luisteren in de hoop, dat wij eens zullen kunnen begrijpen. Zoals dit voor onze wereld in de geest geldt, zo zal dit in toenemende mate ook gelden voor uw wereld in de stof.

De mens zal moeten leren luisteren, niet alleen met brein en oren, maar met zijn ziel, met het licht dat in hem leeft, met de vibraties van eeuwige harmonie zelfs, die hij steeds weer vaag in zich ervaart.

De kosmos zelf gaat verdor. Bijna onveranderlijk draait zij als een onmetelijke tol in de leegte. Sterren sterven en zelfs nu nog wordt er ook soms een ster geboren of herboren.

De tijd vliedt weg voor de eeuwigheid waarmede de massa zich verplaatst door het schijnbare niet. Gevangen in de wenteling, oin de onveranderlijkheid die schijnbaar is in dit grote voor ons, die zo korte tijd op aarde hiervan deel zijn, kunnen wij alleen maar beantwoorden aan het eeuwige, dat in onszelf bestaat.

Want dit is het onvergankelijke. Alleen hierin kunnen die die sereniteit vinden, waardoor het mogelijk is zelfs het sterven van sterren en het geboren worden van planeten te zien als een deel van een aanvaardbare werkelijkheid, die ons niet verandert.

Wij moeten terug naar de innerlijke waarden. Ik zeg u dit niet, omdat volgens mij die uiterlijke wereld van u zo vervelend is. Ik zeg het u slechts, omdat zonder dit voor u de werkelijke zin der dingen steeds meer teloor zal gaan.

Wanneer mensen spreken, zeggen zij vaak heel andere dingen dan zij denken. Soms zeggen zij achter de woorden en toch voor de toehoorder duidelijk toch iets omtrent hetgeen er in hen leeft, omtrent hetgeen hen beweegt.

Want dit gebeurt steeds weer en het is op deze werkelijkheid en niet op de woorden, op de gevoelens en niet op de kreten, dat u een antwoord zult moeten geven.

Wanneer een wereld zo snel haar waarden en mogelijkheden ziet veranderen als nu in de uwe het geval is, is er geen houvast meer te vinden buiten uzelf. Vanlaag nog dreigt de atoombom en brengt u tot daden, morgen misschien reeds wordt u gekonfronteerd met de geruisloze dood die steden niet beschadigt, maar de mens doet vervallen.

Voor al dien mensen te beseffen, dat hij die daarin alleen zijn kracht meent te kunnen vinden, in wezen zwak is. En wanneer je jezelf door deze zaken te zeer laat verontrusten ben je nog te zeer gebonden aan de tijdelijkheid van het stofbestaan.

Je moet leren, in jezelf te leven. De eeuwigheid moet je leren in jezelf te beluisteren zonder angst, zonder vooroordeel. Je moet leren al die werelden van licht en duister, die er in je bestaan, te doortrekken zonder een ogenblik te aarzelen, wetende dat dit alles te samen jouw werkelijkheid is.

Wanneer je eenmaal licht en duister in jezelf hebt leren beleven en ervaren, wanneer je tot eenheid dit alles hebt saamgesmolten en hebt leren beseffen: dit ben ik, zul je je wereld kunnen leren begrijpen.

Dan pas kom je los uit de stortvloed van uiterlijkheden die anders de mensen steeds weer meesleurt, hen voerende naar hun waarschijnlijke vernietiging.

De witte broederschap heeft vele besluiten genomen. Zij heeft zich beziggehouden met fouten in de aardkors, met het menselijke falen dat in de komende tijd steeds sterker op de voorgrond gaat treden. Zij heeft zich beziggehouden met de onredelijkheid die in steeds grotere en meer intense gaven over de mensheid wegspoelt.

Maar altijd weer is de zin van hetgeen waarmede de broederschap zich bezighoudt de innerlijke verandering, het openstaan voor de lichtende werkelijkheid die buiten je is en dit voor alle mensen. Men wil een deel doen hebben aan een beseffen omtrent het licht, dat altijd in je leeft.

Dit debuut - want het is voor uw taalgebied en uw orde mijn maiden-speech - zal ik misschien falen, mij onttrekkende aan de redelijkheid en logica die, naar men mij heeft voorgehouden, een zo grote rol spelen in alles, wat U door de Orde gebracht wordt.

Maar waar de rede van de mensen faalt - en dat doet zij vaak - moet je zoeken naar een groter waarde. Daar, waar de macht van de mens schijnt te bezwijken onder al, wat er om hem heen gebeurt, hem makende tot de speelbal van zaken, die niet uit hemzelve stammen, moet de mens naar ik meen wel terug gaan vallen op zijn innerlijke kracht.

Er is een lichtende wereld. Een wereld vol ontelbare geesten. Een wereld, waarin persoonlijkheden bestaan die stralender zijn dan sterren. Er is een wereld, die zingt uit zich, die een voortdurende psalmodierende melodie vormt als begeleiding van het leven.

Daarvan zijn wij allen deel. Hier spreekt God tot ons. Hier vervult God ons met zijn kracht. En juist daarom vindt ik, dat ook deze zaken van groot blang zijn, zelfs wanneer zij niet passen in menselijke redelijkheid en logica.

Dit is een geestelijk onderwerp? De laatste dagen van september naderen en herinneren mij aan de bevrijding, die ik door de dood en ondanks alles heb mogen vinden.

Daarom durf ik nu tot u te zeggen: weest niet bang. Geen geweld, geen dood of lijden kan u vernietigen en voor altijd de vreugde in u doven. Beseef dit en gij zult veranderen. Gij zult gedragen worden door het innerlijke, dat sterk is en niet vernietigd kan worden.

Gij zult dan krachten leren putten uit de onmetelijke reservoires van licht en sterker zijn dan iemand nu mogelijk acht. Gij zult, geen raad wetende met uw redelijkheid, leren u terug te trekken tot diep in uzelf en de zinderende klanken ervaren van de kosmos zelf, die zich in u kristalliseren tot wijsheid, tot begrippen die langzaam maar zeker ook de rede voor u een nieuwe vorm en inhoud kunnen geven.

Dat wat is gaat voorbij. Het einde van de dingen, die uw wereld de laatste decaden bepaald hebben is dichtbij, zoals de grote raad reeds stelde: meer dan 50 jaren zal uw wereldbeeld van heden niet meer kunnen bestaan.

Binnen die periode moet de mensheid haar nieuwe kracht gevonden hebben. Ik hoor de mensen op aarde steeds meer uitroepen, dat men eindelijk

eens meer en beter gebruik zal moeten gaan maken van de zonneenergie, dat men in het nabije verleden veel te veel energie heeft verspild. Ik zeg u echter, dat al die verspilling niets is vergeleken bij de wijze, waarop uw levenskracht en diepste innerlijke vermogens verspild worden om een illusie in stand te houden t.a.v. de wereld - die niet door u werd geschapen en in stand wordt gehouden - die mensen in feite tot slaven maakt van een sleur waarmede zij niet durven breken.

Daarom juist heeft men de krachten van het licht nodig, een andere kracht en levensbron dan die, waarmede men zich in zijn illusies en verhalen bezig houdt, een bron die meer persoonlijk kan worden beleefd en worden aangeboord dan volgens de nu geldende regels van gezag en gehoorzaamheid toelaatbaar schijnt.

Zoals in mijn dagen een chirurgijn een aura van gezag met zich droeg en priesters een onaantastbare zekerheid schenen uit te stralen, zo zijn uw medici geworden tot technici, die in staat zijn het biologische mechanisme dat lichaam heet te repareren en geheel kennen maar niet schijnen te begrijpen, dat het werken van een mechanisme altijd nog afhankelijk is van de kracht die het aandrijft. Zoals u priesters meer en meer hun aantastbaarheid doen blijken door hun onvermogen te beseffen dat de leer er is voor de mens, niet de mens voor de leer.

Uw wereld is vol motoren en de mensen winden zich steeds weer op over de vraag, of er wel olie genoeg zal zijn, om alle autos voort te laten razen langs de wegen zonder enige beperking.

Maar bijna niemand vraagt zich af, of er nog wel voldoende geestelijke kracht kan worden opgenomen om al die lichamen voort te laten razen in het jagende en vaak zinloze tempo, dat men het kentaken van de moderne tijd en de menselijke bereikingen noemt.

Je hebt ook als mens in de stof de innerlijke kracht hard nodig. Het is de enige krachtbron die werkelijk betrouwbaar is, de enige krachtbron ook die gratis is en altijd werkelijk blijft, nimmer faalt.

Wanneer ik dan zeg te spreken over verandering, zo spreek ik volgens mij zo goed over de veranderingen in uw wereld en de motieven die daarbij een rol spelen, over de manier waarop steeds meer mensen proberen zich te verzetten tegen de hen steeds weer belagende gevoelens van machteloosheid, als over de noodzaak om ook als mens in jezelf datgene te vinden, wat die wereld je nooit zal kunnen geven, zelfs niet wanneer je dreigt haar te vernietigen, wanneer je het niet krijgt.

Dat is de werkelijkheid waarin u volgens mij leeft. Maar denk na dit alles nu niet, dat uw wereld zo somber is.

Eens heb ik mijn wereld ook vol somberheid gezien. Ik wil voorkomen dat zowel ik als anderen een dergelijke fout nogmaals zouden maken, waar mij dit mogelijk is.

Ik zei u reeds dat in uw wereld veel meer licht is, ook in de mensen, dan u nu kunt beseffen. Ik zeg u, dat de veranderingen waarover gesproken wordt, zich reeds nu aan en rond u voltrekken en dat daarbij steeds weer delen van de goddelijke kracht zich openbaren. Het licht werkt op deze wereld terwijl u misschien denkt, dat er alleen maar sprake is van verval.

Ik zeg u zelfs dat alle plannen van de witte broederschap, die ik overigens tenzeerste eerbiedig, niets anders zijn dan een versdering, een kader rond de werkelijkheid, waarin ook zonder dit het hoogste licht ree doorbreekt.

Misschien lijkt u dit alles wat overdreven. Laat mij trachten, u iets van mijn eigen zekerheid over te dragen. Wanneer u in een situatie zit, die moeilijk is, probeer u dan eens in uzelf terug te trekken en vergeet voor een ogenblik, dat u mogelijk alle redenen hebt om onrustig te zijn.

Laat de rust in uzelf ontstaan en u zult ontdekken, dat u meer kunt dan

u ooit vermoedde, dat u meer tot stand kunt brengen dan u dacht, dat U eerder en gemakkelijker een situatie meester kunt worden dan u veronderstelde.

Ik weet, dat menige mens gekweld wordt door vragen als : Moet ik dit nu wel doen? Moet ik misschien met al mijn streven en werken een geheel andere kant opgaan?

Ook dan is het belangrijk eerst en vooral te trachten, rust in jezelf te vinden. Probeer gewoon, het licht in jezelf aan te voelen en laat de wereld dan maar even rusten.

U zult zien, dat er dan in uzelf wel degelijk licht bestaat, maar ook, dat er in u wel degelijk een antwoord is op uw vragen en onzekerheden. U zult gaan beseffen, dat dergelijke vragen veelal geen werkelijke vragen zijn, omdat je het antwoord wel degelijk kent, maar dat je jezelf die vraag a.h.w. rhetorisch hebt gesteld als om jezelf te verontschuldigen voor het feit, dat je de waarheid niet kon aanvaarden.

Wanneer u denkt, dat u zwak bent moet u grijpen naar het innerlijke licht en u daarop concentreren. U zult dan zien, dat u opeens veel meer kunt, veel meer wilskracht bezit, dat er voor u dan veel meer mogelijk is.

Denk niet, dat het innerlijke licht alleen maar een soort schimmenspel is dat zich in u en geheel buiten de materie voltrekt. Het innerlijke licht is een levende kracht, die door alles werkt en in en door u mede tot uiting komt.

Wanneer gij waarlijk leert dit licht in uw gevoel te aanvaarden, hoe gij het verder ook benoemen wilt, dan zeg ik u dat gij daarin en daaruit de kracht zult vinden om alles te doen, wat werkelijk noodzakelijk is.

Wanneer ge een mens werkelijk wilt genezen, dat zult gij daardoor die mens ook genezen. Wanneer het noodzakelijk en onvermijdelijk is dat iemand wordt teruggeroepen van de grenzen van de dood, dan zal uw stem door deze gehoord worden en hij zal tot de wereld terugkeren.

Indien het belangrijk is, de sluiers van de toekomst te verscheuren en te zien, wat in het heden onvermijdelijk lijkt, dan is uw wil voldoende, het licht uit u te doen stralen en de werkelijkheid van morgen aan u te onthullen op een wijze, die zo scherp omschreven is alsof alles reeds vandaag voor u stond.

Denk niet, dat u machteloos bent. Wanneer u zich beroept op dit licht in uzelf ontstaat de wonderlijke verandering, waardoor gij u bewust wordt van al wat gij werkelijk zijt en werkelijk kunt volbrengen.

Wij allen zijn meer dan alleen maar mens of geest. Wij zijn deel van alles en alles is ook deel van ons. Zolang wij de kracht, waaruit die eenheid ontstaat in onszelf blijven erkennen - noem haar Heer of Godzullen wij, daaruit levende, waarlijk de meesters zijn van de schepping.

Dan zullen wij werkelijk het erfdeel aantreden dat, zo men ons zegt, eens werd gegeven aan Adam en later door Jezus aan zijn leerlingen en volgelingen.

Ik ontdek, dat ik nu te zeer spreek uit mijn oude denken en verval in oude gewoonten. Want of gij spreekt van Jezus en Adam danwel andere namen noemt, zolang gij beseft dat de kracht die is er voor alles was, de kracht die nu in en met u is, dan zijt gij vrij.

De verandering waarop ik doel is de ware bevrijding, de emancipatie van de mens, die zijn illusiewereld doorbrekende meer en meer leert de werkelijke krachten van eigen wezen te beleven en te uiten.

De verandering waarop ik doel ontstaat in de mens, die leert niet te zien naar anderen, maar te zien naar eigen ik en eigen mogelijkheden. De verandering waarop ik doel is inderdaad de vrede die men misschien beter het Koninkrijk Gods kan noemen.

Dat de mensheid in de stof zich onbeperkt zal kunnen handhaven is niet waarschijnlijk. Maar in deze periode is het noodzakelijk, dat er een rustpoze komt, een tijd waarin de geestelijke waarden en krachten de materie opnieuw boetseren, zodat de wereld opnieuw kan gaan beantwoorden aan de normen van de Schepper en de mens zelf weer als een verlichte over de stoffelijke wereld kan gaan.

Ik ben er van overtuigd, dat dit mogelijk is. Uitgaande van al datgene, wat in de grote raad besloten werd, uitgaande ook van al wat ik zelf ervaren en beleefd heb tijdens mijn stoffelijke levens en mijn bestaan in de sferen zeg ik, dat de tijd van het licht ook voor de mensen dichterbij ligt dan men denkt.

Het licht is reeds nu sterker op aarde geuit dan men, misleidt door uiterlijke vormen en ontwikkelingen, zou willen geloven. Daarom zeg ik U:

Wanneer gij deel wilt hebben aan de verandering van de wereld en de bewustwording, die zich voltrekt op aarde zowel als in de geest dient gij het licht te zoeken in uzelve.

Bouw daar dan op, gebruik het. Ontwaak uit uw gevoel van machteloosheid, uw wankelmoedigheden en wees een bewust deel van het licht, openbarende de Schepper die Al heeft voortgebracht.

In mijn neiging tot verkondiging heb ik u misschien niet al die zaken voorgehouden, waarop u een antwoord wilde hebben. Sprekende hier tot U heb ik echter de verplichting op mij genomen elke vraag die u mij aangaande het door mij gesprokene wilt stellen zo goed mogelijk en naar geweten juist te beantwoorden.

Is er iets, wat u beroerd heeft, iets waarop u nu een antwoord wilt hebben?

x In de filosofie van de hindoes komt sterk naar voren dat wat er ook gebeurt, de kracht van god altijd in je is.

-- Dan zijn de hindoes kennelijk wijzer dan velen die zich in deze tijd verkeerdelijk als christenen beschouwen. Want dit is een waarheid. Velen die zeggen christenen te zijn geloven hierin kennelijk echter niet of slechts zeer beperkt, ofschoon deze waarheid ook door de meester van het christendom verkondigd werd.

Trouwens dit is een waarheid die over de wereld door alle eeuwen heen en heus niet alleen bij de hindoes geklonken heeft. De verering van de zonnegod Osiris heeft reeds liederen voortgebracht die spreken over de eenheid en de kracht van het licht, dat ook in de mensen woont. Egypte ziet het licht ook als een innerlijke zaak, een leven na alle leven, een kracht die niet teloor gaat.

In de tempels van Griekenland heeft men reeds gesproken over de kracht die sterker is dan alle elementen, de kracht die alles verenigt tot het enige werkelijke lichtende leven, het enige dat werkelijk is en blijft en gelijktijdig ook het licht in uzelve is, de daimon in u.

De waarheid van de mensheid is, dat zij geboren is uit licht en daardoor en daarom onvergankelijk is. De waarheid van de mensheid is dat zij, lichtzijnde, soms wel ingekapseld kan worden in het duister, maar dat haar licht nooit waarlijk kan doven, zodat er altijd voor elk wezen een ogenblik komt, waarop dit licht, dat het werkelijke wezen is en bepaalt, de kluisters verbreekt en de waarheid openbaart tot het ik wordt gevoerd tot een werkelijke eenheid met de oerkracht van alle licht, het grote licht dat alles heeft voortgebracht.

Ik hoop, dat u dit als een antwoord kunt aanvaarden.

x Hoe kunnen wij dit licht in onszelf herkennen?

-- Door U niet af te vragen, of gij het herkennen kunt. Wanneer uw ogen gesloten zijn en uw hand in het vuur wordt gestoken, moet u dan eerst de vlammen zien om te kunnen beseffen, wat er gebeurt?

Al kun je het vuur niet omschrijven, je voelt wel degelijk, wat er gebeurt.

Waarom wilt u dan met uw rede datgene omvatten en herkennen, wat juist redelijk niet vatbaar is? Het licht is een gevoel, een emotie, een verzinken, een losworden van jezelf. Het is een stralend zijn dat voor een ogenblik lijnen schijnt te trekken tussen zou en alle werelden.

Licht is de geest, die los omhoog rijst boven alle denken en rede uit, omdat je even met niets bezig bent en zo los komt van je beperkingen. Je beelden van het heden, je problemen. Maar met het verstand kun je het licht niet vatten.

Waar het licht echter gevoeld wordt krijgt het verstand wel een extra dimensie waardoor het niet meer beperkt menselijk alleen blijft maar, verder grijpende dan dit, kosmische wetten en krachten overziet en zelfs op basis daarvan zijn berekeningen kan maken, zijn overleggingen kan voltrekken.

Aanvaardt het bestaan van het licht in uzelf, ook al zijn daarvoor geen bewijzen. Dat is een eerste vereiste. Wees niet bang voor de geheimen, die in u sluimeren, want al schijnen zij duister te zijn, wanneer je ontwaakt tot de werkelijkheid blijken ook dezen toch altijd weer deel te zijn van het licht.

Aanvaardt uzelf, maar ook de kracht, waaruit gij zijt voortgekomen. En laat dit aanvaarden dan in uw gevoelens spreken, niet als een zorgvuldig door gedachten opgebouwde droom, maar zonder meer.

Dan zult u het licht beleven, even voelbaar als de vlam waarin in het voorbeeld de hand gestoken werd. U voelt het als iets, wat uw gehele wezen doortintelt, als een schok van electriciteit, hoort het als een ruisen van ongekende oceanen, voelt het als de koelte van een wind zonder oorzaak, die van elders schijnt te waaien.

Soms wordt het licht een beleven, waarin het schijnt of een licht je omgeeft dat zo verblindend is, dat je er bijna voor zoudt willen vluchten, maar dat je ondanks dit schrikwekkende toch vervult met een zoetheid die je nog nooit geproefd hebt.

Als mens heb ik vele van deze dingen mogen meemaken. Als geest heb ik de werelden van licht vele malen doorkruist en betreden. Daarin is echter nimmer rede, vindt je geen voorschriften. Er is slechts een stille aanvaarding, een vertrouwen zonder rede, een aanvaarden ook van al wat je bent te midden van de oneindigheid, ook al kun je dit niet omschrijven. Dat is de weg tot het licht, een andere is mij niet bekend.

x Is iemand die het licht beseft volkomen vrij?

- Hij is vrij van duisternis, want hij kent zichzelf voor wat hij is en beseft de werkelijkheid voor wat zij is. In de ogen van mensen is hij mogelijk ook dan nog een gedrevene of een slaaf. Maar vrijer kan niemand zijn.

Want wie zichzelf kent en aanvaardt in het licht en het licht aanvaardt als een deel van zichzelf en de bron van de wereld rond hem, is mogelijk wel aan dit alles gebonden, maar hij kan geen banden meer voelen.

Hij voelt zich werkelijk vrij, ook al schijnt het anderen soms toe dat hij ten gronde gaat aan de banden van de mystiek die de wereld niet kan verstaan en die de rede niet kan omschrijven.

Naar ik hoop is ook dit een voor u aanvaardbaar en begrijpelijk antwoord.

x U sprak over een toenemen van intuïtie. Betekent dit dat het aantal verlichten in deze wereld, dat altijd klein is geweest, toe zal nemen? Dit mede binnen het kader van die 50 jaren, die u genoemd hebt?

- Verlichten? Er lag een paleis aan het water. Op feestdagen zette men daar overal flambouwen en de gloed was ver over het land te zien. Is dan dat paleis verlicht of kan men zeggen, dat het land nu blijvend meer verlicht is?

Verlichten zijn wij allen op het ogenblik, dat wij het licht in ons

beseffen. Versterking van intuïtie?

Anderen kunnen je deze soms tijdelijk geven. Maar wanneer je het licht in jezelf kent is het moeilijk de illusies van de wereld nog als werkelijkheid te beleven. Je voelt dan hun ware achtergrond.

Zeker zal dit mede door het werken vanuit de geest sterker worden. Maar is men wezenlijk een verlichte, wanneer men niet in staat is, blijvend de ware achtergrond van alle dingen aan te voelen?

Wanneer je het licht in jezelf kent en leert, het in je te laten werken, te laten circuleren tot je innerlijk een razende zon hebt die uitstraalt, de werkelijke kracht van het leven is en buiten je doet kenbaar worden, dan kun je licht geven aan anderen. Maar ben je dan een verlichte? En van die mensen zullen er altijd maar weinigen zijn. Je bent dan echter zekerlijk een deel van het licht, bewust en wetend. Ik kies voor de term: je wordt tot licht.

Daar echter in de komende tijd steeds meer mensen zullen leren het innerlijke licht te beleven, er mede te werken en het mogelijk vanuit zich meer kenbaar te openbaren - zeker wanneer alles verloopt zoals de grote raad hoopt en voorziet - zal er mogelijk in de termen van uw wereld en denken sprake zijn van een groter aantal verlichten. Maar zijzelf zullen zekerlijk niet als zodanig ervaren. Zij zullen slechts weten, dat er in hen een licht leeft, dat alles intenser en waarde voller voor hen maakt en hen verbindt met vele werkelijkheden die anders dan stoffelijk zijn.

Kortom: er zullen vele mensen komen die een besef in zich dragen en zaken leren kennen, waaraan de mensheid de laatste eeuwen meer en meer voorbij is gegaan. Maar een concreet antwoord op uw vraag is dit. Vrees ik niet.

x U hebt gezegd dat de broederschap de aardkorst na zou kijken. Houdt dit in dat natuurrampen intenser zullen voorkomen in de komende 50 jaren om de mensheid te confronteren en wakker te maken?

- Hij die vreest beeft mogelijk. Maar om dit voor zich te kunnen ontkennen zegt hij mogelijk dat het de aarde moet zijn, die beeft. En wanneer de aarde werkelijk beeft, zal de moedige snel zijn evenwicht weten te hervinden, terwijl anderen redeloos vluchten en niet beseffen, dat zij nog meer door zichzelf dan door de bevende aarde worden verslagen.

Zeker, er zullen rampen komen en daaronder enkele die erger zijn dan datgene, waaraan u de laatste jaren gewend bent geraakt. Misschien meerdere. Maar telt dat werkelijk zo zwaar?

O, de zee zal opstandig zijn en de aarde zal beven - zo hier en daar. Wanneer de broederschap deze mogelijkheden en gevaren bestudeert, zo doet zij het, omdat ook deze zaken gebruikt kunnen worden om iets in de mensen te wekken. Iets op te roepen, dat in de meeste mensen geheel of bijna ingesluimerd was.

Maar zij hebben zeker niet het voornemen, rampen etc. veroorzaken. Trouwens, welk licht is bereid omentwille van licht elders alle lichten te doven?

U vraagt, of er rampen komen? Er zijn er zoveel, elk jaar weer. Dat wil zeggen, zaken die u rampen noemt. Maar is de grootste ramp voor uw wereld in deze tijd niet, dat de ene mens meent de ander alles aan te mogen doen?

Die ramp zal in werking verminderen. Mogelijk worden daardoor die natuurrampen dan terug gebracht tot hun werkelijke proporties: een verstoring van evenwicht, het overgaan van enkele mensen naar een andere vorm van leven, meer niet.

U ziet: het valt mij moeilijk, uw vragen zo te beantwoorden als U zoudt wensen. Dit beseffende heb ik u tot antwoord gegeven wat ik zelf ken en wat ik in mijzelf gevoel. Misschien is dat beter.

Zou ik hierdoor gefaald hebben, vergeef het mij. Bij een debuut mag je wel eens foutje over het hoofd zien. En zoudt u ooit in uzelf iets gevoelen van het licht, waarover ik u sprak, wees dan niet bang het te aanvaarden. Weest niet bang om, wanneer u er naar verlangt, het te zoeken door te proberen het aan te voelen. Maar beredeneer het nooit.

God vangen in een web van menselijke rede is proberen de zon te vangen in een haarnetje. De zon te gevoelen zoals zij straalt en soms koestert, desnoods door het haarnetje heen betekent een werkelijk beleven van het licht van de zon.

De kracht, waaruit wij voortkomen is meer dan een zon, omvattender en intenser. Laat de rede u geen belemmering zijn. En wanneer u zegt: Ik heb dit licht niet ontmoet zo betekent dit alleen, dat uw brein die ontmoeting niet heeft willen registreren, dat uw rede dit onverklaarbare innerlijk beleven en gevoelen niet heeft willen aanvaarden.

Daarom zeg ik, dat u zich altijd kunt beroepen op het licht en geen reden hebt om bang te zijn, dit te doen - zelfs wanneer u een dergelijk beroep onredelijk en dwaas toeschijnt.

Want het licht is getrouwer en blijvender dan alle andere waarden waarover je wel denken kunt. Wie roept naar het licht, krijgt antwoord. Een antwoord in feiten, in veranderingen, in kracht.

Wanneer ik u deze mijn grootste innerlijke waarheid heb mogen overdragen, u deel makende van iets, wat voor mij reeds het belangrijkste was in mijn laatste stoffelijk bestaan, ben ik dankbaar voor het licht dat zo niet slechts in ons, maar ook tussen ons bestaat, de kracht die ons vrijer maakt om waarlijk onszelf te zijn.

Goeden avond.

Goeden avond, vrienden.

Dit tweede deel van de avond is als altijd bestemd voor wat esoterie. Maar, zoals eveneens gebruikelijk, bevindt ik mij, nu ik dit karwei op moet knappen, weer in moeilijkheden.

U hebt perslot van rekening zo juist een soort Swedenborgiaanse zweetkuur gehad. En wat moet je dan nog verder zeggen? Maar goed, ik zal op mijn manier wel even te keer gaan. En wanneer u het niet bevalt kunt u zich bij mijn baas gaan beklagen - wanneer u die kunt vinden.

Overigens is mij iets vreemds opgevallen. Hebt u ook kunnen constateren dat de mens, die probeert diep in zichzelf af te dalen in 9 van de 10 gevallen voorlopig voor aap staat?

Kennelijk heerst er bij velen een soort artisachtige sfeer in het innerlijk en moeten zij eerst door vele maskers heenbreken voor zij er achter komen wat zij zijn. En u weet wat U gemeenlijk bent. nietwaar? Een niets met grote mogelijkheden...

Heb je dat eenmaal ontdekt en geaccepteerd, dan kun je een eindje verder komen. Maar ja, de meeste mensen spreken plechtig "wij doen aan esoterie".

Wat dan vaak bijtonen heeft of zij willen beweren dat ene lot gekocht te hebben waarop zeker de 100.000 zal vallen. Maar ja, wat er ook valt, het valt bijna altijd tegen.

Trouwens, iemand die werkelijk aan esoterie doet spreekt er niet over en iemand die luidkeels verkondigt dat hij aan esoterie doet, doet

meestal meer alsof.

Op het ogenblik, dat je je eigen innerlijk mee laat spreken in alle dingen zonder je af te vragen waarom, leef je in feite steeds meer esoterisch.

Want esoterie is niet alleen maar een kwestie van even naar binnen gaan en nakijken wat er in de brandkast zit. Het is eerder een kwestie van je bewust zijn van je innerlijk kapitaal en daarvan, omdat het toch praktisch onuitputtelijk is, rijkelijk uitgeven.

Nu zitten de meesten van u te kijken of zij willen zeggen: ach, hij zegt het wel aardig, maar zou het nu ook waar zijn? In mijn tijd op aarde had ik waarschijnlijk ook zo gereageerd.

Ik hou trouwens wel van iemand, die een beetje scpetisch is. Per slot van rekening kun je beter iemand wat sceptisch tegenover je zien staan dan iemand met een schep naast je. Want in dat geval weet je, dat de begrafenis als voorbij is en je dus weer aan iets nieuws zult moeten beginnen.

Onthoudt nu eens van mij, dat de ware esotericus iemand is, die zelden spreekt over esoterie, maar die zozeer zijn innerlijk betreft bij al wat hij is en bewust doet, dat hij daardoor zijn werkelijke persoonlijkheid voortdurend mede tot uiting brengt en niet alleen leeft in een uiterlijke vorm, waarvan niets werkelijk tot het wezen van de geest behoort.

Voor sommigen is dit mogelijk een teleurstelling, anderen zijn er blij mee. Troost u. Uiterlijke vormen zijn tijdelijk en zo voorbij. Zij behoren niet tot de geest, dus kom je er snel en gemakkelijk vanaf.

Wat voor mij ook een voordeel is. U had mij tijdens mijn laatste leven moeten zien. Schouder hoog en scheef, koppie ook niet helemaal recht en: niet bijpassende stem om te informeren, of men nog belangstelling had voor de koopman.

Juffrouw, moet u nog veters? Want die heb ik ook verkocht. Dat was zagezegd de afdeling textiel van mijn bedrijf. Nu ben ik van al die dingen helamaal af. Maar stel je eens voor, dat ik nu nog met die gestalte zou zitten.

Mogelijk had ik mij dan nuttig kunnen maken door zo nu en dan te verschijnen in de ontwerpafdeling van een verkeersbordenfabriek en zo de ontwerpers te helpen aan een nieuwe vorm bij waarschuwingsborden voor een dubbele S-bocht of zo iets.

Maar ik vrees dat er van een vergeestelijkt werken en leren dan niet al te veel terecht zou zijn gekomen. Maar gelukkig raak je dergelijke dingen al snel kwijt. Je hebt natuurlijk een werkelijke persoonlijkheid. Maar die lijkt niet bepaald veel op hetgeen je in de stof was. Voor je mens was, heeft je geest immers als een lange tijd geleefd en mogelijk hebt u al heel wat mensenlevens achter de rug voor u nu in deze vorm hier terecht bent gekomen.

Zeker, daar weet u niet meer van. Maar dat is geloof ik voor de meesten een geluk bij een ongeluk. Stel je voor, dat je je als mens bewust bezig zou moeten houden met alle fouten uit het verleden, waar je dan mogelijk ook nog hier en nu voor zou moeten boeten, terwijl je bovendien de gehele dag zit te piekeren over alles, wat je ooit gehad hebt, maar nu in dit leven kwijt bent. Volgens mij zou het leven voor de meeste mensen dan wel een heel sombere zaak worden.

U hebt wel degelijk een werkelijke persoonlijkheid waarvan wat u nu bent Daar zit er een te denken: Ik hoop dat het waar is. Wanneer ik dit verdorie zeg, weet ik het en meen ik het.

Luister goed: U hebt een veel rijkere persoonlijkheid dan u denkt. U hebt heel wat meer ervaringen opgedaan dan u zich nu te binnen kunt brengen en u hebt heel wat meer goede kanten dan u denkt .

En zeker heel wat meer dan de burens bij u vinden.

Er is dus geen reden om pessimistisch te zijn en zeker ook geen grond om bang te zijn voor een esoterie waarbij je zegt: Ik laat mijn innerlijk gewoon meeleven in alles van elke dag.

Ik wil niet hatelijk zijn. Maar weet U : de echte nederlander is nu eenmaal iemand, die een warm hart heeft, daaromheen voorts 40 haardschermen deponereet zodat niemand daarvan iets kan bemerken en dan nog een paar horren voor zijn ogen zet opdat niemand zal zien, waar hij werkelijk naar kijkt.

Dat wil niet zeggen, dat men een koud hart heeft of dat men het niet goed bedoelt. Maar het is wel, of men eenvoudig bang is eerlijk zichzelf te zijn, bang is om te leven in een wereld ook die wat meer omvat dan de kleine kring, die men voor zich heeft gekozen of gekregen.

U vindt het vreemd? Ik hoor nog wel vreemdere dingen. Zo schijnt te Kro een speciaal programma voor Den Haag ontworpen te hebben. Het heet nachtspiegel en men deponereet er alle koude kak in.

Ja, nu wilt u wel even lachen hé? Het is vrijblijvend, nietwaar, want U hebt dat vieze woord niet gezegd. Het is de geest die het in de mond heeft genomen.

Toch denken jullie vaak dergelijke dingen, alleen zeg je ze niet. En als je mij vraagt waarom niet - niet dat je het vraagt, maar het antwoord krijg je toch. - zeg ik, dat je bang bent voor jezelf en je eigen innerlijk en reacties.

Maar dan wil ik ook nog wel even opmerken, dat werkelijke esoterie niet voornamelijk is opgebouwd uit kennis, maar in feite bestaat uit een levenshouding waardoor de werkelijke - en rijkere - persoonlijkheid die je kosmisch bent steeds juister en sterker kan doorklinken in de beperkte stoffelijke persoonlijkheid, waarin je op het ogenblik dient te leren en te werken.

Nu ja, heel wat mensen pakken de zak meer wetenschappelijk aan natuurlijk en spreken over mooie dingen als de poort der filosofen en de trappen der wijsheid. Nu ja, menige trap kan bijdragen tot grotere wijsheid, dat wel. En aanstekelijk schijnt het ook te werken. Je hoort tenminste zelfs bij ons soms geruchten over natrappen, vooral op het voetbalveld. Alleen spreken zij daar dan vaak over het grijpen naar de noodrem - alsof dat iets aan de onsportiviteit van een dergelijk ingrijpen kan veranderen.

Wanneer je de mensen hoort, die beweren u esoterisch besef bij te brengen dan lijkt het wel, of dit alleen mogelijk is door een voortdurend klimmen en zwoegen, daar zonder dit geen bewustzijn te vinden is.

En dat is nu net niet waar. Je behoeft niet te werken of te klimmen, je moet alleen maar eindelijk doorgewoont wakker worden en je dromen verwisselen voor besef van de werkelijkheid.

Esoterie is volgens mij niets anders dan wakker worden uit de beperkingen die het je onmogelijk maken te beseffen, wat je wezenlijk bent. Ik wilde, dat ik een goede wekker kon leveren, om u uit uw dromen te wekken in dit opzicht. Bovendien zou dat een goede handel zijn. Maar iets dergelijks bestaat helaas niet.

Wie aan esoterie wil gaan doen, moet volgens mij niet beginnen met allerhande bespiegelingen. Want op die manier wordt je een egotist die in voortdurende zelfbewondering zich overeeet aan de denkbeelden van anderen en op de duur niet eens meer weet, wat hij zelf denkt, laat staan wat hij zelf is.

Dus nogmaals : een waar esotericus is iemand, die gewoon waarmaakt wat hij werkelijk is, steeds bewuster en normaler leeft zonder ooit de wereld te verwerpen of zichzelf aan die wereld te onderwerpen.

En bovenal is hij iemand, die de kunst kent om blij te zijn.

Wat dat er mee te maken heeft? Blijheid is een gevolg van een bereikt bewustzijn omtrent de werkelijkheid.

Maar ja, dat valt hier mogelijk niet zo goed. In uw land heeft men vroomheid lange tijd gemeten aan de hand van de kleur van kousen en de mate, waarin de kin somber afzakt. Hoe langer de kinnebak, hoe vromer wij zijn, want wij maken duidelijk dat wij slechts node leven in dit aarse tranendal. Halleluja looft de Heer.

Werkelijk bewuster leven betekent meer leven in blijdschap. Het betekent dat je weer blij leert zijn met alle kleine dingen iets wat heel veel mensen vergeten. Zij willen blij zijn, wanneer zij er b.v. 6 goed hebben in de lotto. En degenen, die dit als hoogste bron van geluk noemen zijn dan vaak nog te zuinig om zelf mee te spelen ook.

Maar kunt u dan niet meer blij zijn met een beetje zon, met een kleurige wolk die langs de ochtendhemel trekt? Kunt u niet meer blij zijn met iets leuks wat voorbij gaat al mag je er niet aankomen, dames en heren?

Want dames, er lopen heus nog wel goedgevormde jongelieden rond zonder bierbuik en, heren, er lopen ook nog wel dames rond met een werkelijk goed figuur dat niet ontleend is aan dieet en halvarinen.

En lach dan eens om het feit, dat dergelijke zaken meestal voorbijtrekken in spannende jeans, terwijl ook menig blousje zo spannend is dat je je onwillekeurig afvraagt: houdt het of houdt het niet?

Wat een kolder. Heb je net een zo mooi uitgevallen eerste gedeelte gehad en nou komt hij er achteraan... Maar is het dan niet waar?

Luister nu eens even. Het is natuurlijk mooi om vol vroomheid door de wereld te gaan. Maar zelfs in de schrift staat, dat niet zij die Here Here roepen tot de heerlijkheid in zullen gaan.

Trouwens, de mensen die dit te vaak zeggen doen mij altijd weer denken dat zij op zoek zijn naar de staande afbeelding op een van die deuren voor dringende zaken die men in menige openbare gelegenheid kan aantreffen.

Misschien is het wel beter, om niet altijd weer zo druk met dat soort dingen bezig te zijn en zou het beter zijn wanneer wij wat bewuster blij zouden zijn, dat wij leven.

Zijn jullie blij, dat jullie leven? Nou...ehhh... Ja, wat dan? Hadden jullie liever dood willen zijn? Dan leef je ook hoor. Ik wil niet zeggen dat dat slechter is dan op aarde. In tegendeel. Maar zolang je op aarde moet leven lijkt het mij beter om er dan maar zo veel mogelijk van te profiteren. Niet van anderen dus, maar van dat leven zelf met alle kleine dingen, die het brengt.

Leven is eigenlijk een raar iets. Het is tegen de winter ganzen over zien trekken die ergens heen gaan zonder dat je precies weet, waar naar toe.

Dat is ook kijken naar een paar kiftende eenden, die het niet eens kunnen worden over de vraag, van wie een bepaalde korst brood wel is. Het is kijken naar een paard, dat zich speels en dartel nog een ogenblik weet te onttrekken aan de dagtaak, die reeds wacht en nog even zelf rent en niet fungeert als trekdier.

Vreugde en leven? Dat is kijken naar de kleur van het gras, naar de tinten van de bladeren aan de bomen. Leven is kijken naar de mensen, naar de dingen die er rond je gebeuren.

Leven is je bewustzijn van de uren van de dag en het licht, dat steeds weer verandert en andere accenten naar voren roept. Het is lachen tegen de regen en je koesteren in de zon.

Het leven is opgebouwd uit ontelbare kleine vreugden, waaraan helaas de meeste mensen haastig voorbij lopen, omdat zij grote dingen willen hebben, die zij zelden of nooit werkelijk en geheel bereiken.

Maar wanneer je al die klein vreugden en verrassingen van het leven

bij elkaar optelt, ben je feitelijk onmetelijkrijk en heb je alle redenen om blij te zijn.

U vindt het te poetisch, gelooft mij niet helemaal? Zeg mij dan eens of het volgende geen reden tot blijheid zou kunnen zijn: U gaat naar bed en doet het heerlijk weg, u wordt wakker en kunt nog even in de warmte liggen suffen, voor uw werkdag weer beginnen moet. U komt uit bed met dat heerlijke gevoel in je ruggegraat dat je zegt "Ik ben helemaal uitgerust," zodat je je wellustig zoudt willen rekken als een kat die staat te klauwen aan de meubels. Is dat op zich geen heerlijkheid, geen reden om even blij te zijn?

Wanneer je moe bent en je vindt een stoel, waarin je je even zo heerlijk ontspannen kunt draaien, is dat niet heerlijk? Wel, dergelijke dingen beseffen, er blij mee zijn, er iets van licht en kracht uit putten is voor mij de meest werkelijke vorm van esoterie die er bestaat. Want uit de belevingen buiten je leer je je innerlijk kennen en gelijktijdig vindt je innerlijk steeds meer besef en kracht, om de wereld buiten je aan te kunnen.

Waarschijnlijk lijkt mijn stelling u wat te simpel. Maar voor mij is esoterie eenvoudig een beseffen van de wereld, zo jezelf beter leren kennen en uit beiden een innerlijke kracht maken, die nog meer energie bevat dan een heel onweer, terwijl je die gevonden kracht dan weer gebruikt om in de wereld rond je meer vreugde te brengen.

Nou ja, esoterie ... Maar het is dan ook krankzinnig. Ik ben geloof ik wel de minst esoterische spreker van onze groep en elke keer weer krijg ik te horen "doe jij het na de pauze even, want we hebben nog wat esoterie nodig. Wat dat betreft doet het mij denken aan verhalen die ik heb gehoord over het leger.

Maar goed. Ik ga. Ik kom bij jullie en vraag me af, wat ik jullie nu weer moet vertellen. Zwammen? Vaagheid doet het altijd goed. Vooral wanneer het dan gaat over de dans van Krishna of de reis te paard van Mohammed, die zo geheel naar de zevende hemel ging - in die tijd hadden zij natuurlijk nog geen helicopters.

O, dat zijn leuke dingen voor de mensen. Ik geef het grif toe. Maar aan de andere kant vraag ik mij af wat u er aan hebt te horen hoe een ander een hemelvaart maakt, wanneer het wel zeker is, dat u voorlopig die kant nog niet uit zult gaan. Want u zit hier.

Je kunt daaraan natuurlijk fraaie konklusies verbinden en zwaar-klinkende lessen er uit puren die niemand tot iets verplichten. Maar dat voel ik nu toevallig weer niet aan als esoterie.

Daarom geef ik er de voorkeur aan wat van mijn gedachten uit te kraaien en dan te besluiten met een "beste mensen, zoals wij hier bij elkaar zitten hebben wij in feite alle redenen om blij te zijn. Want het had slechter met u kunnen gaan, nietwaar?"

Ik raad u, de vreugden te puren die bijna elke dag weer in petto voor u heeft, zeg u, dat u vooral moet proberen uw goede humeur te bewaren en eerder een beroep te doen op uw innerlijke krachten dan uzelf te beklagen. Ook al besef ik heus wel, dat dit soms moeite kan kosten.

En ik probeer u duidelijk te maken, dat elke dag toch weer heel wat zaken biedt, waarom je even kunt glimlachen. Ik raad u echter af om de gehele dag te lopen schateren. Want de mensen zijn tegenwoordig vaak kort aangebonden en zouden kunnen veronderstellen, dat u hen uitlacht.

Er zijn heel wat belachelijke zaken, die een schaterlach volgens mij wel zouden rechtvaardigen. Maar wanneer je daarom steeds hardop zoudt lachen is de kans groot, dat u in een soort inrichting wordt gehuisvest als die waarin men de mensen niet opsluit die t.b.r. hebben.

Overigens een vreemde zaak vindt u niet? Nauwelijks heeft men de tbc als vo ksziekte uitgeroeid of zij wordt opgevolgd door de tbr. Wat, zoals u mogelijk weet, een beroepsziekte van psychiaters is, die in steeds grotere mate wordt overgedragen op de patienten.

Maar even zonder gekheid. Wanneer je oog krijgt voor alles, wat er rond je gebeurt, kun je elke dag een paar malen echt van harte glimlachen. Dan is het, of je even geestelijk opgelucht adem kunt halen.

Maar dan ben je niet neerslachtig of ongedurig. Je hebt even kracht en vrede in jezelf, al is het maar voor een ogenblik. En kijk dan eens wat je daardoor naar anderen aan vrede en zelfs levensvreugde kunt uitstralen.

Eigenlijk zou ik moeten stellen, dat je daardoor steeds meer licht in de wereld brengt en dat die wereld wat extra licht best kan gebruiken. Maar dat durf ik tegenwoordig niet meer te doen, want dan denken de mensen bij het woord licht al meteen aan een steeds hoger wordende rekening.

Trouwens, ook daar zie ik voor mij vreemde zaken bij. Wanneer het van de winter koud wordt kunt u in naam van de energiebesparing u blauw betalen om wat warmte te krijgen. U hebt dus de keus: blauw van het betalen of blauw van de kou. Enfin, laat ons die zaak maar even blauw blauw laten.

Wanneer u begint over esoterie, dan antwoord ik u met de raad, om zo goed u kunt uw wereld de kern te worden van wat meer begrip tussen de mensen en wat blijheid in de wereld.

Bek elkaar niet af, vang elkaar geen vliegen af - uw kikkerinkarnatie ligt nu achter u. Leef gewoonweg zo blij als je maar kunt. Dan kun je de esoterische theorieën voorlopig wel aan Fikkie geven, of desnoods aan de burens, wanneer die er nog blij mee zijn.

Maar vergis u niet. Heel wat jongeren zullen op uw gave van esoterische boeken en geschriften reageren met een "wat moet ik daar nu mee? Als het nu nog "Chick" was".

U weet niet wat Chick is? Wel dat is een blaadje, waarin meisjes staan die geen bloed voor hun (vul zelf in) nemen en wel vaak afgebeeld in situaties of posities die niet bepaald sjiek zijn.

Goed heb ik u ook weer iets kunnen leren. Het is toch wel aangenaam wanneer je als geest de mensen nog wat wijzer over hun eigen wereld kunt maken.

Lieve mensen, ik maak een einde aan dit betoogje. Want dat is het ondanks alles toch werkelijk, ook al zoudt u dat misschien nu niet zeggen.

Wanneer u leert, wat meer aanvaarding voor uzelf en de wereld op te brengen en ook wat meer blijheid te vinden, dan bent u heel goed op weg in de richting van een esoterische bewustwording.

Let wel : blijheid en niet dat sullige optimisme van " wat kan mij gebeuren". Want als je denkt dat jou niets kan gebeuren is de kans groot, dat het juist gebeurt.

Besef, dat er op deze wereld heus nog vele leuke en goede dingen zijn. Probeer die dan te delen met zoveel mogelijk mensen. Op die manier vindt u allen misschien voldoende moed, kracht, wil om veel van de ellende die er ook werkelijk nog wel in de wereld bestaat, samen op te redden.

Want dan kun je wat zijn en wat doen en dat is belangrijker dan alle fraaie theorieën waardoor je jezelf als iets bijzonders kunt gaan beschouwen maar waardoor je meestal geen zin hebt iets te doen tenzij dat ook iets heel bijzonders is.

Innerlijk bereiken en beseffen heeft pas betekenis, wanneer het ook naar buiten kan komen. Dat is mijn visie op esoterie.

En nu heb ik dus mijn vreunden aan onze zijde hun zin gegeven, want ik heb weer over esoterie zitten zemelen. Dus kan ik nog wel even mijn

lievelingsspelletje gaan spelen met U..U geeft een woord en ik geef daarbij iets, wat ik een definitie noem, ofschoon het alleen een mogelijke omschrijving is natuurlijk.

k r a n t : een stuk papier, dat meestal pas goed tot zijn recht komt wanneer je de vis er in pakt. Wat er op staat is gemeenlijk dermate eenzijdig dat het moeilijk is tien van die bladen te lezen zonder gelijktijdig een innerlijke vermindering te ondergaan.

j o u r n a l i s t : iemand die altijd probeert de feiten te beschrijven en dit gemeenlijk dan ook doet zover als het strookt met de belangen van de adverteerders en ~~overeenkomt~~ met de ingebouwde tendens van zijn krant. Want zijn baantje moet hij nu eenmaal behouden.

v a l p a r t i j : voor anderen meestal een aanleiding tot vreugdige verrassing en vermaak, voor de betrokkene een gevoelige ontmoeting met moeder aarde.

s t a k i n g s l e i d e r : iemand die, om een staking ook verder te kunnen leiden anderen misleidt. Dit gaat voort tot de leiders niet meer in staat zijn de stakers voldoende te misleiden waarop de staking verloopt door het onvermogen van de leiders een greep te houden op degenen, die volgens hen verder zouden moeten staken.

d w e i l p l o e g : deze wordt samengesteld uit een aantal goed gevormde sterke dweilen met stevige spieren en beperkte kenvermogens, die anderen de bodem tegemoed werken om hen vervolgens te verwijderen, zodat zij niet langer met de beperkte vermogens van de dweilers in strijd zijn.

m a r s k r a m e r : iemand die veel in zijn mars heeft, dit op zijn rug meesjouwt in de hoop daarvoor meer te maken dan hij verwacht en alles aanbiedende aan een ieder, zelfs wanneer die er geen interesse voor heeft.

Een aangezien u nu persoonlijk wordt kan ik het niet laten u nogmaals te wijzen op de grootste prestatie van mijn laatste leven:

Ik ben er eens in geslaagd een boer in noord Holland een paar veters te verkopen voor zijn zondagse klompen.

v e t e r d r o p : een lange donkerkleurige ellende, waar kinderen gek op zijn ofschoon het weinig weg heeft van een veter en de naam drop vaak overdreven is.

e l e c t r o n i s c h o r g e l : een vorm van technische vooruitgang waardoor klankmisvormingen in meerdere en juistere mate kunnen worden voortgebracht.

c a r a v a n : een verrijdbaar huis van zeer kleine afmetingen dat duur wordt gekocht door mensen, die denken zich daarin te kunnen ontspannen maar door de inspanningen die dit met zich pleegt te brengen over het algemeen een herstelperiode van node hebben op het ogenblik dat zij weer hun normale woning en werkring bereiken.

s p i n n e w e b ... v a n A g t , v a n A g t .

Ik heb hier gelijktijdig een spinneweb en van Agt. Het ligt wel wat dicht bij elkaar, maar ik zal ze toch afzonderlijk behandelen.

Een spinnenweb is een symetrisch en doelmatig samenstel van draden ter bevordering van de konsumptie-mogelijkheid, waaraan een ieder die er tegenaanloopt blijft kleven. Als zodanig is het te vergelijken met iets wat de mensen vaak filosofie noemen of aanduiden met "ons systeem".

En dan van Agt. Een man, die zich ook overdag kan laten zien, op de wielen aardig uit de voeten kan, van professe professor is en nu helaas gewikkeld is in een politieke taak die hij zowel volgens zijn geweten als zijn kunnen niet volledig kan volvoeren.

k e r m i s : een reeks te dure valse facades. Zoiets als het binnenhof dus, maar dan in het bijzonder bestemd voor de gewone man en diens vermaak.

f l a m i n g o : Een aaszevende vogel die op zo lange voet leeft dat

hij terecht steltloper wordt genoemd. Gezien zijn kleur kan men hem altijd vinden tussen oda en pvda.

g e e s t : een wezen, dat eens mens is geweest, nu is overgegaan en ondanks zijn bestaan als geest soms geestiger kan zijn dan mensen schijnen te denken.

p a r a d e : een reeks oefeningen, gemeenlijk uitgevoerd door mensen met wapens die kennelijk niet altijd weten, wat zij met al hun ijzerwaar moeten doen en daarom vaak het verkeerde daarmee doen op het ogenblik dat de parade voorbij is.

Of, als u het wat meer sinister refereert; een optocht van toekomstige oorlogsdoden en onbekende soldaten.

m a s k e r a d e : een beeld van de menselijke samenleving, waarbij een ieder zich voordoet op een andere wijze dan hij werkelijk is in de hoop zo iets te krijgen van hetgeen hij wenst en te ontkomen aan hetgeen anderen hem bij erkenning van zijn werkelijke persoonlijkheid graag zouden geven.

e e n o p t i m i s t i s c h e b r i l : een bril zonder glazen die aan een bijziende wordt uitgereikt in de hoop dat hij dan de verten goed zal kunnen aanschouwen.

En nu nog een enkel woord voor ik mijn spel ga besluiten.

ē n c e c l o p e d i e : een verzameling van kennis die tegen hoge prijs aan de man wordt gebracht en wel vooral in die omgeving, waar men er weinig mee kan doen. Men brengt alles in boekvorm vooral voor degenen die de inhoud zelden of nooit zullen lezen, presenteert het als naslagwerk ofschoon het fungeert als slagwerk bij echtelijke twisten. Het werk wordt altijd gebonden in prachtbanden die de bezitter de status verlenen waarop hij gezien de inhoud van zijn brein maar zelden rechten zou kunnen doen gelden.

Dat, vrienden, was het dan weer. Wij gaan sluiten op de bekende wijze: U geeft mij drie woorden. U hebt mij er al heel wat gegeven, maar ik hoop, dat er nog wat over is.

Bromtol, ballade, hoofdkussen.

Gedoken in mijn hoofdkussen zing ik u de ballade van de bromtol.

zij draait en zoemt
zij zoemt en draait
en doet of zij de wereld is.
zij kent zichzelf niet
nog het gemis aan vrijheid
om zichzelf te zijn.

zij wentelt zich
als een mens in het klein
meelogenloos voortbewogen
door een kracht die het ik niet kent,
wel nooit erkennen zal.

Een luidkeels optimisme
dat zoemt in 't aardse tranendal
van 't hoofdkussen zich verheft
denkende: iedereen beseft
wel hoe ik ben
en wat ik tel.

Ik zit hier en erken :
ik ben totaliteit
ik ben een deel van eeuwigheid
maar heb daarvoor nu nog geen tijd

want heel de wereld roept om hulp
dus kruip ik schielijk
in mijn schulp.

Ik zoem belangrijk voort
tot mijn ik weer van ellende hoort.
Dan roep ik uit: moet dit nu zijn
dit zagen over nood
over Allende?
alleen ik tel
ik geef geen cent
voor heel die andere bende.

Kortom:

ik zing u de ballade van de bromtol
die steeds weer om eigen as heen draait
ik zing de ballade van de bromtol
die rond zich onbegrip zaait.

Ik zing de ballade van de bromtol
die met zijn geluid de werkelijkheid verdraait
en sprekende van welvaart en van vrede
altijd weer strijd en oorlog zaait.

Ik zing de ballade van de bromtol
die aan zichzelf ten ondergaat
omdat zij draaiend rond zich zelve
de wereld nimmer goed verstaat.

Ik zing een ballade van de mensen
die slechts zichzelf willen zijn
in eigen denken verder drenzen
niet luisteren naar andere mensen

ik zing van de mensen
die zichzelf steeds groot zien
en anderen klein
die denken slechts aan eigen wensen
ook al veroorzaken die nood en pijn.

ik zing de ballade van de bromtolmensen
die voortdreunen ,altijd weer een zang
hun eigen gelijk voortdurend belijden
tot hun einde of het einde der tijden
nooit luisterend
hun leven lang.

ik zing de ballade van hen die niet rusten
omdat zij aan zichzelf zijn verslaafd
ik zing de ballade van mensheid die eisend
zich en zijn wereld een graf weer graaft.

Ik zing de ballade van allen
die leven en streven
en sterven
op deze bol
die tolt rond de zon.

Ik zing de ballade ook van hen
die in een schijnbaar tijdloos zweven
hun dromen steeds dromen
zonder beseft om een werkelijk leven
dat anders is en eerder begon.

ik zing de ballade van hen die ontwaken
en wijl de bromtoon langzaam verflauwt
erkennen : ik ben deel van de kosmos
in mij is de kosmos opgebouwd.

ik zing een ballade voor de mensen
die in zich vinden de vreugde, de kracht
waardoor heel de wereld
opnieuw kan gaan leven
door wat werkelijk tot stand wordt gebracht.

ik zing een ballade voor hen, die vernieuwen
doch niet alleen daarom maar eerder uit nood
ik zing een ballade voor mensen die leven
en levende streven tot aan hun dood
en uit die dood weer verder leven
en verder streven, altijd voort.

ik zing van hen die door hun werken
groeierende worden tot de sterken
die eens opgaan in het laatste
kosmische accoord
en worden tot een nieuwe schepping
tot het nieuwe scheppingswoord.

ik zong de ballade van de ziel
die eeuwigheid en licht beërft
zelfs als het al vergaat
en de kosmos die gij kent
niet langer meer bestaat.

Nu hoop ik maar
dat zelfs de mens
die rust op het kussen van 't geweten
gebouwd uit onnadenkendheid en vergeten
de zin van dit liedje
toch verstaat.

Ik dacht dat het een redelijke prestatie, al is het geen echte ballade, zou zijn. Indien u deze improvisatie niet bevalt, dan weet U waar U zich beklagen kunt: Bij mijn baas, b.v. Theodotus. Wanneer u begrijpt wat ik heb uitgedrukt, kunt u hem wel te pakken krijgen dunkt mij. En wanneer het niet lukt, hebt u de essentie niet geheel begrepen en doet u er beter aan, u voorlopig koest te houden.

Nou ja, dat is een gotspe en een grap. Maar zullen wij afspreken dat u probeert wat blijer te zijn met de kleine dingen in het leven? En dat u ook zult proberen anderen met een paar kleine dingen wat blijheid te bezorgen? Wanneer genoeg mensen dat proberen te doen, wordt de wereld beter en kunnen ook wij vanuit de geest veel meer voor U doen.

Goeden avond.

-0-0-0-0-0-

d.d. 14 september 1979

(volledig opgenomen)